

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 6

Rozeslána dne 31. prosince 1992

Cena Kč 7,-
(dotisk)

O B S A H:

14. Zákon České národní rady o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví
 15. Zákon České národní rady o Armádě České republiky a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů
 16. Zákon České národní rady o dani silniční
 17. Zákon České národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění zákona č. 264/1992 Sb.
 18. Zákon České národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí
- Opatření ústředních orgánů**
- Opatření ministerstva financí České republiky na úseku notářských poplatků
 - Oznámení ministerstva práce a sociálních věcí České republiky o uložení dodatku ke kolektivní smlouvě vyššího stupně

14

ZÁKON

České národní rady

ze dne 20. prosince 1992

o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

(3) V čele Úřadu je předseda, kterého jmenuje a odvolává vláda.

ČÁST PRVNÍ

ÚŘAD PRŮMYSLVÉHO VLASTNICTVÍ

§ 1

(1) Úřad průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) je ústředním orgánem státní správy na ochranu průmyslového vlastnictví České republiky.

(2) Sídlem Úřadu je Praha.

§ 2

Úřad

- a) rozhoduje o poskytování ochrany na vynálezy, průmyslové vzory, užité vzory, topografie polovodičových výrobků, ochranné známky a označení původů výrobků,
- b) vykonává činnost podle předpisů o patentových zástupcích,¹⁾
- c) vede ústřední fond světové patentové literatury.

¹⁾ Zákon č. 237/1991 Sb., o patentových zástupcích.

Vyhláška Federálního úřadu pro vynálezy č. 350/1991 Sb., o odměňování patentových zástupců.

ČÁST DRUHÁ PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 3

(1) Řízení o přihláškách objevů, která neskončila před nabytím účinnosti tohoto zákona, se zastavují.

(2) Přihlášky vynálezů a průmyslových vzorů,²⁾ užitných vzorů,³⁾ topografií polovodičových výrobků,⁴⁾ označení původu výrobků⁵⁾ a ochranných známek,⁶⁾ o nichž nebylo před nabytím účinnosti tohoto zákona rozhodnuto, projedná Úřad podle dosavadních předpisů.

(3) Právní úkony učiněné v řízení před Federálním úřadem pro vynálezy, jakož i právní skutečnosti rozhodné podle dosavadních předpisů, které nastaly před nabytím účinnosti tohoto zákona, nadále platí, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 4

Autorská osvědčení a patenty na vynálezy, osvědčení a patenty na průmyslové vzory, zápisy průmyslových vzorů, užitných vzorů, topografií polovodičových výrobků, označení původu výrobků a ochranných známek do rejstříků, pokud jsou ke dni účinnosti tohoto zákona platné, zůstávají na území České republiky podle dosavadních předpisů nadále v platnosti.

§ 5

Řízení o zrušení patentu či autorského osvědčení 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

15

ZÁKON

České národní rady

ze dne 21. prosince 1992

o Armádě České republiky a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ Armáda České republiky

§ 1

Zřizuje se Armáda České republiky. Jejím úkolem je bránit svobodu, nezávislost a územní celistvost České republiky.

na vynález, o výmazu průmyslového vzoru, užitného vzoru, topografie polovodičového výrobku a ochranné známky z rejstříku, o návrhu na odnětí ochrany užitným vzorem nebo topografie polovodičového výrobku, o určení, zda řešení v žádosti popsané spadá do rozsahu určitého patentu, autorského osvědčení či užitného vzoru nebo zda vnější úprava výrobku spadá do rozsahu určitého zapsaného průmyslového vzoru, o udělení nucené licence na vynález, užitný vzor, či na topografii polovodičového výrobku, která neskončila před nabytím účinnosti tohoto zákona, jsou dále v řízení podle dosavadních předpisů.

ČÁST TŘETÍ ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 6

Zákon č. 237/1991 Sb., o patentových zástupcích, se mění takto:

1. § 9 odst. 3 zní:

„(3) Komora vyškrtně z rejstříku patentového zástupce, u něhož zjistí, že nesplňuje podmínky uvedené v § 4.“.

2. § 25 odst. 3 se vypouští.

§ 7

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna

§ 2

Armádu České republiky tvoří vojenské útvary a zařízení Československé armády umístěné ke dni jejího zániku na území České republiky.

§ 3

(1) Zřizují se ostatní rozpočtové organizace a příspěvkové organizace existující ke dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky v působnosti federál-

²⁾ Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích.

³⁾ Zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech.

⁴⁾ Zákon č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků.

⁵⁾ Zákon č. 159/1973 Sb., o ochraně označení původu výrobků.

⁶⁾ Zákon č. 174/1988 Sb., o ochranných známkách.

ního ministerstva obrany na území České republiky. Organizace zřízené podle věty první mohou být měněny nebo zrušeny ministerstvem obrany České republiky jako zřizovatelem podle obecně závazných právních předpisů.

(2) Státní podniky zřízené federálním ministerstvem obrany se sídlem na území České republiky s právem hospodaření s majetkem České a Slovenské Federativní Republiky, které podle ústavního zákona o dělení majetku České a Slovenské Federativní Republiky mezi Českou republiku a Slovenskou republiku a jeho přechodu na Českou republiku a Slovenskou republiku přecházejí na Českou republiku, se považují za zřízené ministerstvem obrany České republiky.

§ 4

Vztahy v Armádě České republiky, zejména výkon vojenské služby, způsob výcviku a organizace, se řídí dosavadními předpisy platnými v zaniklé Československé armádě.¹⁾

§ 5

Služební poměry vojáků Československé armády, kteří jsou ke dni jejího zániku příslušníky vojenských útvarů a zařízení uvedených v § 2 nebo příslušníky ostatních rozpočtových organizací, příspěvkových organizací a státních podniků uvedených v § 3, nezakládají a tito příslušníci se stávají příslušníky Armády České republiky v dosažených vojenských hodnostech.

§ 6

(1) Občanští zaměstnanci federálního ministerstva obrany se stávají občanskými zaměstnanci ministerstva obrany České republiky.

(2) Občanští zaměstnanci Československé armády, kteří jsou v pracovním poměru k vojenským útvarům a zařízením uvedeným v § 2 a ostatním rozpočtovým organizacím uvedeným v § 3 odst. 1, se stávají občanskými zaměstnanci Armády České republiky.

(3) Občanští zaměstnanci Československé armády, kteří jsou v pracovním poměru k příspěvkovým organizacím uvedeným v § 3 odst. 1, zůstávají občanskými zaměstnanci těchto organizací.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona České národní rady č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách

§ 7

Zákon České národní rady č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, se mění takto:

§ 25 zní:

„§ 25

Zaměstnanecká pojišťovna ministerstva vnitra České republiky a Vojenská zdravotní pojišťovna mohou upravit ve svém statutu práva a povinnosti vyplývající z ustanovení § 4 a 10 tohoto zákona odchylně.“

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů

§ 8

Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona České národní rady č. 210/1990 Sb., zákona České národní rady č. 425/1990 Sb., zákona České národní rady č. 548/1991 Sb., zákona České národní rady č. 550/1991 Sb. a zákona České národní rady č. 590/1992 Sb., se s působností pro Českou republiku mění takto:

§ 9 odst. 3 zní:

„(3) Volbu lékaře u vojáků v činné službě a žáků vojenských škol, kteří se připravují na službu vojáka z povolání a nejsou vojáky v činné službě, upravují zvláštní předpisy.¹⁵⁾“

¹⁵⁾ § 10 odst. 2 zákona ČNR č. 550/1991 Sb., ve znění zákona ČNR č. 592/1992 Sb., zákona ČNR č. 10/1993 Sb. a zákona ČNR č. 15/1993 Sb.“

ČÁST ČTVRTÁ

Změna a doplnění zákona České národní rady č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů

§ 9

Zákon České národní rady č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění, ve znění zákona České národní rady č. 592/1992 Sb. a zákona České národní rady č. 10/1993 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 10 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Vojáci v činné službě a žáci vojenských škol, kteří se připravují na službu vojáka z povolání a nejsou vojáky v činné službě, jsou pojištěni u Vojenské zdravotní pojišťovny. Základní zdravotní péči jim poskytuje posádkové zařízení zdravotní péče, a není-li zřízeno, jiné zdravotnické zařízení, s nímž Vojenská pojišťovna uzavřela smlouvu o poskytování zdravotní péče. Navazující ambulantní nebo ústavní péči poskytuje zdravotnické zařízení určené lékařem, který poskytl základní zdravotní péči. Lékaře lze volit jen v rámci zdravotnického zařízení uvedeného ve větě druhé a třetí.“

¹⁾ Např. Základní řád ozbrojených sil České a Slovenské Federativní Republiky.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

2. V § 10 v dosavadním odstavci 2 se vypouštějí slova „povinnou vojenskou či“.

ČÁST PÁTÁ

Změna a doplnění zákona České národní rady č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění

§ 10

Zákon České národní rady č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, se mění a doplňuje takto:

1. V § 5 odst. 3 se slova „pokud si ji pojištěnec zvolil“ nahrazují slovy „u níž je pojištěnec pojištěn“.

2. Poznámka č. 20 pod čarou zní:

„²⁰⁾ § 10 odst. 1 a 2 a § 11 písm. a) až c) zákona ČNR č. 550/1991 Sb., ve znění zákona ČNR č. 592/1992 Sb., zákona ČNR č. 10/1993 Sb. a zákona ČNR č. 15/1993 Sb.“.

3. V § 27 odst. 1 se na konci připojuje tato věta: „Vojenská zdravotní pojišťovna sděluje potřebné údaje k vedení registru o všech svých pojištěncích se zřetelem na způsob vedení registru všeobecného zdravotního pojištění a s ohledem na potřebu ochrany utajovaných skutečností.“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona č. 40/1961 Sb., o obraně Československé socialistické republiky, ve znění pozdějších předpisů

§ 11

Zákon č. 40/1961 Sb., o obraně Československé socialistické republiky, ve znění zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 17/1976 Sb., se mění takto:

1. Preambule se vypouští.

2. § 1 se vypouští.

3. V § 3 se vypouští druhá věta.

4. § 4 odst. 1 zní:

„(1) Obrana vlasti je vrcholnou povinností a věcí cti každého občana. Na výzvu k obraně vlasti vynaloží každý své síly a prostředky k dosažení konečného vítězství nad nepřítelem.“.

5. V § 16 odst. 2 se vypouští slovo „národní“ a slova „Československé socialistické“ se nahrazují slovem „České“.

ČÁST SEDMÁ

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 12

Požádá-li voják z povolání nebo voják v další službě do 31. ledna 1993 o propuštění ze služebního poměru, bude propuštěn na vlastní žádost podle předpisů platných do 31. prosince 1992.²⁾

§ 13

(1) Služba státních občanů České republiky v Armádě Slovenské republiky se do 31. března 1993 nepovažuje za cizí vojenskou službu.³⁾

(2) Vojenská přísaha vykonaná do 31. prosince 1992 občany České republiky podle dosavadních právních předpisů se považuje za vojenskou přísahu vykonanou České republikou.

(3) Vojáci uvedení v § 14 jsou povinni vykonat vojenskou přísahu do jednoho měsíce ode dne udělení občanství České republiky.

§ 14

Občané Slovenské republiky, kteří jsou ke dni účinnosti tohoto zákona vojáky z povolání Armády České republiky, mohou tuto službu vykonávat do 31. března 1993. Po tomto dni mohou službu v Armádě České republiky vykonávat, doloží-li, že požádali o propuštění ze svazku občanství Slovenské republiky, a to až do dne vyřízení žádosti o udělení státního občanství České republiky, nejdéle však do 31. prosince 1993.

§ 15

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

²⁾ Např. zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 361/1992 Sb.).

³⁾ § 56 branného zákona č. 92/1949 Sb., ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 331/1992 Sb.).

16

ZÁKON

České národní rady

ze dne 21. prosince 1992

o dani silniční

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

Účel zákona

Účelem zákona je upravit daň silniční (dále jen „daň“), kterou se zdaňuje užívání pozemních komunikací v České republice silničními motorovými vozidly a jejich přípojnými vozidly.

§ 2

Předmět daně

(1) Předmětem daně jsou silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla (dále jen „vozidla“), kterým je přidělena státní poznávací značka v České republice nebo jsou evidována v zahraničí a jsou používána k podnikání¹⁾ nebo jiné samostatné výdělečné činnosti¹⁾ (dále jen „podnikání“) anebo v přímé souvislosti s podnikáním.

(2) Předmětem daně nejsou zvláštní vozidla a jejich přípojná vozidla vymezená zvláštními předpisy.²⁾

§ 3

Osvobození od daně

(1) Od daně jsou osvobozena

- a) vozidla jednatopá a vozidla se třemi koly,
- b) osobní automobily, jejichž držiteli jsou zaměstnanci,³⁾ pokud je použijí se souhlasem zaměstnavatele k pracovní cestě, na níž jsou zaměstnavatelem vysláni,
- c) vozidla pro zkušební a vývojové práce, kterým byla přidělena zvláštní zkušební poznávací značka „F“,
- d) osobní automobily, nákladní vozidla do celkové hmotnosti 3,5 t a jejich přípojná vozidla evidovaná v zahraničí, jsou-li ve zdaňovacím období na území České republiky po dobu kratší než 183 dní,
- e) vozidla, kterým je přidělena v České republice státní poznávací značka, jsou-li ve zdaňovacím období v zahraničí déle než 183 dní, osvobozují se na tu část zdaňovacího období, po kterou jsou skutečně v zahraničí,
- f) vozidla na elektrický pohon; osvobozují se nejdéle do 31. prosince 1995,

- g) vozidla spojů používaná zpravidla pro přepravu poštovních zásilek,
- h) vozidla používaná zpravidla pro veřejnou dopravu osob v městské hromadné dopravě,
- ch) vozidla používaná výlučně pro dopravu věcí z místa, v němž jsou věci uskladněny, na místo překládky k železniční nebo lodní dopravě nebo z tohoto místa do místa určení; nárok na osvobození nevznikne, je-li vzdálenost mezi místem překládky a místem, v němž jsou věci uskladněny nebo místem určení delší než 50 km,
- i) vozidla diplomatických misí a konzulárních úřadů, pokud je zaručena vzájemnost,
- j) vozidla splňující limity stanovené zvláštními předpisy;⁴⁾ osvobozují se nejdéle do 31. prosince 1995,
- k) vozidla záchranné a pohotovostní služby,
- l) vozidla zabezpečující zpravidla nouzové zásobování vodou, používaná vlastníky, kteří zabezpečují hromadné zásobování obyvatelstva pitnou vodou.

(2) Nárok na osvobození vozidel uvedených v odstavci 1 písm. e) uplatní poplatník v přiznání k dani podávaném na následující zdaňovací období.

(3) Nárok na osvobození vozidel uvedených v odstavci 1 písm. j) prokáže poplatník ve zdaňovacím období roku 1993 údaji zapsanými v technickém průkazu vozidla v „rubrice 3b“ (u typu motoru uvedena poznámka „KAT“) nebo v „úředních záznamech“, kde se uvede plnění zvláštních předpisů, anebo samostatným dokladem vydaným výrobcem vozidla nebo jeho pověřeným zástupcem (akreditovaným dovozcem). V dalších zdaňovacích obdobích, pokud uplynula od zápisu údajů nebo vydání samostatného dokladu doba delší než dva roky, prokáže poplatník nárok na osvobození potvrzením příslušné Stanice technické kontroly (autorizovaná pracoviště pro měření emisí) o kladném výsledku emisní zkoušky. Ve sporných případech je rozhodující stanovisko Ústavu pro výzkum motorových vozidel v Praze.

(4) Nárok na osvobození vozidel uvedených v odstavci 1 písm. j) evidovaných v zahraničí prokáže poplatník potvrzením nebo jiným dokladem vydaným výrobcem vozidla, od jehož vydání neuplynula doba delší než dva roky.

¹⁾ § 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.
§ 7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

²⁾ § 1 odst. 4 vyhlášky federálního ministerstva dopravy č. 41/1984 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 248/1991 Sb.

³⁾ § 6 odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb.

⁴⁾ EHK OSN 83-01 a 83B (direktiva ES 89/458 nebo 91/441, US Federal 83) nebo předpis EHK OSN 24-03 a 49-02 (direktiva ES 72/306 a 88/77 až 91/542), platí limity pro kontrolu serie.

§ 4

Poplatníci daně

(1) Poplatníkem daně je fyzická nebo právnická osoba, která

- je zapsána v technickém průkazu vozidla vydaném v České republice jako držitel vozidla,
- užívá vozidlo evidované v zahraničí na území České republiky.

(2) Je-li u téhož vozidla poplatníků více, platí daň společně a nerozdílně.

§ 5

Základ daně

Základem daně je

- zdvihový objem motoru v cm³ u osobních automobilů,
- součet hmotností v tunách připadajících na nápravu a počet náprav u tahačů a návěsů,
- celková hmotnost v tunách a počet náprav u ostatních vozidel.

Sazby daně

§ 6

(1) Roční sazba daně ze základu daně podle § 5 odst. 1 písm. a) činí:

při zdvihovém objemu motoru do 800 cm ³	1200 Kčs
nad 800 cm ³ do 1250 cm ³	1800 Kčs
nad 1250 cm ³ do 2000 cm ³	2400 Kčs
nad 2000 cm ³	3000 Kčs.

(2) Roční sazba daně ze základu daně podle § 5 odst. 1 písm. b) a c) činí:

při počtu náprav	hmotnosti	
1 náprava	do 1 tuny	1800 Kčs
	nad 1 tunu	2400 Kčs
2 náprav	do 1 tuny	1800 Kčs
	nad 1 t do 2 t	2400 Kčs
	nad 2 t do 3,5 t	4800 Kčs
	nad 3,5 t do 5 t	6000 Kčs
	nad 5 t do 12 t	12 000 Kčs
	nad 12 t do 13 t	12 500 Kčs
	nad 13 t do 14 t	14 700 Kčs
	nad 14 t do 15 t	16 400 Kčs
	nad 15 t do 18 t	23 800 Kčs
	nad 18 t do 21 t	29 200 Kčs
3 náprav	nad 21 t do 24 t	35 000 Kčs
	nad 24 t do 27 t	40 500 Kčs
	nad 27 t	46 100 Kčs
	do 17 t	13 200 Kčs
	nad 17 t do 19 t	15 900 Kčs
	nad 19 t do 21 t	17 500 Kčs
	nad 21 t do 23 t	21 300 Kčs
	nad 23 t do 26 t	27 300 Kčs
	nad 26 t do 31 t	36 700 Kčs
	nad 31 t do 36 t	43 500 Kčs
nad 36 t	50 400 Kčs	

4 nápravy

a více náprav	do 25 t	17 600 Kčs
	nad 25 t do 27 t	22 000 Kčs
	nad 27 t do 29 t	28 100 Kčs
	nad 29 t do 32 t	33 300 Kčs
	nad 32 t do 36 t	39 400 Kčs
	nad 36 t	44 100 Kčs.

(3) Roční sazba daně se zjistí pro každé jednotlivé vozidlo podle údajů uvedených v technických dokladech k vozidlu.

§ 7

(1) Na hraničních přechodech při vstupu nebo výstupu vozidla evidovaného v zahraničí (§ 8 odst. 2), které splňuje rozhodné skutečnosti uvedené v § 2 odst. 1, činí daň podle předpokládané délky pobytu na území České republiky

- na jeden den 1/50 roční sazby daně podle § 6 odst. 2, nejméně však 500 Kčs,
- na sedm dní 1/20 roční sazby daně podle § 6 odst. 2, nejméně však 1000 Kčs,
- na 30 dní 1/5 roční sazby daně podle § 6 odst. 2, nejméně však 3000 Kčs.

(2) Při výstupu z území České republiky zaplatí poplatník doplatek na daň, pokud se předpokládaná délka pobytu, na niž byla daň zaplacená při vstupu na území České republiky, prodlouží.

(3) Daň vypočtená podle odstavce 1 se pro dosažení jiných než uvedených dob pobytu na území České republiky sčítá. Do doby pobytu se započítává každý i započatý den.

(4) Při pravidelně se opakujících vstupech vozidla na území České republiky a výstupech téhož vozidla z území České republiky (§ 8 odst. 2) může poplatník zaplatit daň podle odstavce 1 jednorázově na delší časové období, nejdéle však na 30 dní.

Vznik daňové povinnosti, splatnost, placení a zaokrouhlování daně

§ 8

(1) Daňová povinnost vzniká u vozidel, kterým je na území České republiky přidělena státní poznávací značka, a u vozidel evidovaných v zahraničí, která se na území České republiky ve zdaňovacím období zdržují dobu delší než 183 dní, splněním rozhodných skutečností uvedených v § 2 odst. 1.

(2) U vozidel evidovaných v zahraničí, která se na území České republiky ve zdaňovacím období zdržují dobu kratší než 183 dní, vzniká daňová povinnost dnem vstupu na území České republiky.

§ 9

(1) U vozidel, u nichž vznikne daňová povinnost do 31. ledna zdaňovacího období a trvá po celé zdaňovací období, se daň platí v roční sazbě daně podle § 6.

(2) U vozidel, u nichž vznikne daňová povinnost v průběhu zdaňovacího období, nebo u vozidel, u nichž zanikne nárok na osvobození, se platí daň v po-

měrné výši odpovídající součinu 1/12 roční daňové sazby a počtu kalendářních měsíců počínaje měsícem vzniku daňové povinnosti do konce zdaňovacího období.

(3) U vozidel, u nichž vznikne nárok na osvobození v průběhu zdaňovacího období, se platí daň v poměrné výši odpovídající součinu 1/12 roční daňové sazby a počtu kalendářních měsíců od počátku zdaňovacího období do konce kalendářního měsíce, v němž vznikne nárok na osvobození.

§ 10

(1) Daň nepřevyšující ve zdaňovacím období u jednoho poplatníka v úhrnu 50 000 Kčs je splatná nejpozději do 31. ledna běžného zdaňovacího období a v roce 1993 do 31. března 1993. U vozidel uvedených v § 9 odst. 2 je daň splatná v poměrné výši připadající na kalendářní měsíce od vzniku daňové povinnosti do konce zdaňovacího období ve lhůtě pro placení nejbližší splátky na daň.

(2) Daň převyšující ve zdaňovacím období u jednoho poplatníka v úhrnu 50 000 Kčs se platí ve čtyřech stejných splátkách, a to do 31. ledna, 30. dubna, 31. července a 31. října. V roce 1993 je první splátka na daň splatná do 31. března 1993.

(3) Ve lhůtách podle odstavce 2 se platí daň i u vozidel uvedených v § 9 odst. 2. V první lhůtě pro placení od vzniku daňové povinnosti se platí poměrná část daně připadající na kalendářní měsíce od vzniku daňové povinnosti včetně splátky na další čtvrtletí.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nevztahují na vozidla evidovaná v zahraničí, kterým vzniká daňová povinnost dnem vstupu na území České republiky, popřípadě počínaje dnem účinnosti tohoto zákona i dnem výstupu z území České republiky. Nezaplátí-li poplatník daň vyměřenou správcem daně⁵⁾ při vstupu na území České republiky v hotovosti, bude vrácen zpět do zahraničí. Nezaplátí-li poplatník doplatek daně při výstupu z území České republiky v hotovosti, uplatní správce daně zástavní právo podle zvláštních předpisů.⁶⁾ Nemůže-li správce daně⁵⁾ z objektivních důvodů využít zástavního práva, může od vyměření doplatku daně upustit. Důvody, které vedou správce daně k tomuto postupu, uvede v potvrzení o vyměření a zaplacení daně nebo doplatku daně.

(5) Poplatník je povinen vést evidenci o zaplacení dani a splátkách na daň podle jednotlivých vozidel uvedených v § 8 odst. 1.

§ 11

Daň, splátka na daň a sleva na dani se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

§ 12

Sleva na dani

(1) Uskuteční-li v kombinované dopravě poplatník ve zdaňovacím období

více než 120 jízdy	činí sleva 100 % daně,
od 91 do 120 jízdy	75 % daně,
od 61 do 90 jízdy	50 % daně,
od 31 do 60 jízdy	25 % daně.

Při překonání větší vzdálenosti než 400 km po území České republiky železnicí nebo vodní komunikací se započítává pro účely slevy taková jízda jako dvě jízdy a při překonání větší vzdálenosti než 800 km započítává se jako tři jízdy.

(2) Jízdou v kombinované dopravě se rozumí přeprava vozidla po pozemní komunikaci z místa nakládky do nejbližší železniční stanice nebo přístavu a dále po železnici nebo vodní komunikaci do železniční stanice nebo přístavu nejbližšího k místu určení. Nárok na slevu prokáže poplatník přepravním dokumentem nebo jiným dokladem s údaji o železniční stanici nebo přístavu nakládky a vykládky. Tyto údaje musí být potvrzeny železniční nebo plavební správou na příslušné železniční stanici nebo v přístavu, kde se končí úsek přepravy po železnici nebo vodní komunikaci.

(3) Slevu na dani uplatní poplatník u místně příslušného správce daně v přiznání k dani podávaném na následující zdaňovací období. Nárok na slevu lze uplatnit nejpozději do 31. ledna následujícího zdaňovacího období. Ve stejné lhůtě lze uplatnit nárok na slevu u správce daně,⁵⁾ jde-li o vozidla uvedená v § 8 odst. 2. Správce daně⁵⁾ započte uplatněnou slevu na daň splatnou v následujícím zdaňovacím období nebo částku odpovídající uplatněné slevě vrátí a složí ji poplatníkovi u banky na území České republiky na účet znějící na českou měnu.

§ 13

Zdaňovací období

(1) Zdaňovacím obdobím je kalendářní rok.

(2) U vozidel evidovaných v zahraničí (§ 8 odst. 2) je zdaňovacím obdobím doba začínající dnem vstupu na území České republiky a končící dnem výstupu z území České republiky.

Ustanovení zmocňovací, závěrečná a zrušovací

§ 14

Zanikne-li daňová povinnost v průběhu zdaňovacího období, zaplacená daň se nevrací.

§ 15

(1) K provedené přestavbě vozidla, která má za následek změnu základu a roční sazby daně, se v průběhu zdaňovacího období nepřihlíží.

(2) Dojde-li v průběhu zdaňovacího období ke změně v osobě poplatníka, daň nebo splátka na daň se nevrací, ale započítávají se na úhradu daně u nového poplatníka. Pokud ke dni převodu vozidla nebyly daňové povinnosti vypořádány původním poplatníkem, přechází tato povinnost na nového poplatníka.

⁵⁾ Ústavní zákon č. 211/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje ústavní zákon o československé federaci.

⁶⁾ § 72 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků.

§ 16

(1) Správa a řízení ve věcech daně a sankce za nesplnění daňových povinností se řídí zvláštním předpisem.⁷⁾

(2) Ustanovení tohoto zákona se použijí, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, neobsahuje odlišnou úpravu.

§ 17

(1) Ministerstvo financí České republiky může

- a) vyhláškou stanovit podrobnosti k § 3 odst. 1 písm. j) tohoto zákona,
- b) ve vztahu k zahraničí činit opatření k zajištění vzá-

jemnosti nebo odvetná opatření za účelem vyrovnání zdanění.

(2) Správce daně může rozhodnutím stanovit splátky daně jinak, než jsou upraveny v § 10 odst. 1 až 3 tohoto zákona.

§ 18

Zrušuje se zákon České národní rady č. 339/1992 Sb., o dani silniční.

§ 19

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

17

ZÁKON

České národní rady

ze dne 21. prosince 1992,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 335/1991 Sb.,
o soudech a soudcích, ve znění zákona č. 264/1992 Sb.

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 zní:

„§ 1

(1) Soudnictví vykonávají nezávislé soudy České republiky.

(2) Soudy České republiky jsou: Nejvyšší soud České republiky (dále jen „Nejvyšší soud“), vrchní soudy; krajské soudy, vyšší vojenské soudy, okresní soudy a vojenské obvodové soudy; v době branné pohotovosti státu též vyšší polní soudy a nižší polní soudy.

(3) Na území hlavního města Prahy vykonává působnost krajského soudu městský soud; působnost okresních soudů vykonávají obvodní soudy.

(4) Působnost okresních soudů mohou v případech stanovených zvláštním zákonem vykonávat i soudy jinak označené.“

2. § 2 se vypouští.

3. V § 14 větě druhé se slova „nejvyššímu soudu republiky“ nahrazují slovy „vrchnímu soudu nebo Nejvyššímu soudu“.

4. Nadpis nad § 15 zní: „Vrchní soudy“.

5. V § 15 se slova „Nejvyšší soud republiky“ nahrazují slovy „vrchní soud“.

6. V § 16 návětí začíná větou „Vrchní soud dbá o výklad zákonů a jiných právních předpisů tím, že“; ustanovení písmene b) zní:

„b) zaujímá stanovisko k výkladům zákonů a jiných právních předpisů ve vztahu k rozhodnutím soudů ve svém obvodu,“.

7. V § 17 odst. 1 se slova „nejvyššího soudu republiky“ a „nejvyššího soudu“ nahrazují slovy „vrchního soudu“; za slova „kolegia trestní,“ se doplňuje slovo „vojenské,“.

8. V § 17 odst. 2 se vypouštějí slova „sjednocování“ a slova „obecně závazných“; pokud se v zákoně vyskytují slova „ke sjednocování výkladu zákonů a jiných obecně závazných právních předpisů“, nahrazují se v celém zákoně slovy „k výkladu zákonů a jiných právních předpisů“.

9. V § 18 se slova „nejvyššího soudu republiky“ a „nejvyššího soudu“ nahrazují slovy „vrchního soudu“; vypouští se odstavec 2 písm. c) a v odstavci 3 věta druhá.

10. V § 19 odst. 1 se slova „nejvyššího soudu republiky“ nahrazují slovy „vrchního soudu“, slova „nejvyššímu soudu republiky“ nahrazují slovy „vrchnímu

⁷⁾ Zákon ČNR č. 337/1992 Sb.

soudu“; slova „rozhodnutí soudů republiky“ se nahrazují slovy „rozhodnutí soudů“.

11. V § 19 odst. 2 se slova „nejvyššího soudu republiky“ a slova „nejvyššího soudu“ nahrazují slovy „vrchního soudu“.

12. V § 24 odst. 1 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“; za slova „sjednocování rozhodování“ se doplňují slova „vrchnímu soudu nebo“.

13. V § 25 odst. 1 větě první se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „České republiky (dále jen „ministr obrany“)“.

14. V § 25 odst. 1 písm. b) a d) se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „a vojenských kolegií vrchních soudů“.

15. V § 25 odst. 1 písm. f) se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „popřípadě vrchním soudům“; slova „s federální působností“ se vypouštějí.

16. V § 25 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Správu vojenského kolegia vrchních soudů vykonává ministr obrany prostřednictvím předsedy tohoto kolegia po dohodě s ministrem spravedlnosti České republiky (dále jen „ministr spravedlnosti“)“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

17. V § 25 odst. 3 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ a slova „ve federálním ministerstvu obrany“ se nahrazují slovy „v ministerstvu obrany České republiky (dále jen „ministerstvo obrany“)“.

18. Nadpis nad § 26 zní: „Nejvyšší soud“.

19. V § 26 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

20. § 27 odst. 1 zní:

„(1) Nejvyšší soud rozhoduje v senátech složených z předsedy senátu a dvou soudců. V senátech složených z předsedy senátu a čtyř soudců rozhoduje o mimořádných opravných prostředcích proti rozhodnutím vrchních soudů.“.

21. V § 27 se vypouští odstavec 2; dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

22. V § 27 odst. 2 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

23. § 28 odst. 1 zní:

„(1) Nejvyšší soud sleduje pravomocná rozhodnutí vrchních soudů a zajišťuje zákonnost rozhodování mezi vrchními soudy a soudy v jejich obvodu tím, že

- rozhoduje o mimořádných opravných prostředcích proti rozhodnutím vrchních soudů,
- zaujímá stanoviska k výkladu zákonů a jiných právních předpisů,
- rozhoduje v jiných zákonem stanovených případech.“.

24. § 28 odst. 2 zní:

„(2) Nejvyšší soud dále rozhoduje o uznání a vykonatelnosti rozhodnutí cizozemských soudů na území České republiky, vyžaduje-li to zákon nebo mezinárodní smlouva.“.

25. V § 29 odst. 1 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“; odkaz v závorce zní: „[§ 28 odst. 1 písm. b)]“.

26. § 29 odst. 2 zní:

„(2) Před zaujetím stanoviska si Nejvyšší soud může vyžádat vyjádření předsedů vrchních soudů i představitelů jiných orgánů a organizací.“.

27. V § 29 odst. 3 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

28. V § 30 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“; slova „nejvyšších soudů republik“ a slova „s federální působností“; v odstavci 1 za slovem „občanskoprávní“ se vypouští čárka a slova „obchodní a správní“ se nahrazují slovy „a obchodní“. V odstavci 2 se za slova „Nejvyššího soudu“ doplňují slova „a vrchních soudů“.

29. V § 31 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ a slova „s federální působností“; slova „nejvyšších soudů republik“ se nahrazují slovy „vrchních soudů“ a za slova „generální prokurátor“ se doplňují slova „České republiky“.

30. V § 32 odst. 1 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“; slova „nejvyšších soudů republik“ a slova „s federální působností“; v poslední větě se za slova „Nejvyššího soudu“ doplňují slova „a vrchních soudů“.

31. V § 32 odst. 2 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

32. V § 32 se vypouští odstavec 3; dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

33. V § 32 odst. 3 se slova „s předsedou Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „s ministrem spravedlnosti“ a vypouštějí se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

34. V § 32 odst. 4 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

35. § 33 odst. 1 zní:

„(1) Sídlem Nejvyššího soudu je Brno.“.

36. V § 33 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Obvod vrchního soudu se sídlem v Praze se shoduje s obvody krajských soudů v Praze, Českých Budějovicích, Plzni, Ústí nad Labem, Hradci Králové a městského soudu v Praze a s obvody vojenských obvodových soudů v Praze, Českých Budějovicích, Plzni, Litoměřicích a v Hradci Králové. Obvod vrchního soudu se sídlem v Olomouci se shoduje s obvody krajských soudů v Brně a Ostravě a s obvody vojenských obvodových soudů v Brně a v Olomouci.“.

Dosavadní odstavce 2 až 5 se označují jako odstavce 3 až 6.

37. § 33 odst. 3 zní:

„(3) Sídla a obvody okresních a krajských soudů a sídla a obvody vojenských soudů určí zvláštní zákon.“.

38. V § 33 odst. 4 se slova „Zákony národních rad“ nahrazují slovy „Zvláštním zákonem“.

39. V § 33 odst. 5 se slova „příslušné republiky“ nahrazují slovy „České republiky (dále jen „ministerstvo spravedlnosti“)“ a na konci se připojuje tato věta: „Toto právo přísluší v oboru vojenského soudnictví ministerstvu obrany.“.

40. § 33 odst. 6 se vypouští.

41. V § 34 odst. 1 se slova „a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovem „republiky“.

42. V § 34 odst. 4 se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „a vojenského kolegia vrchního soudu“.

43. V § 34 odst. 5 se vypouštějí slova „příslušné republiky“ a slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

44. § 36 odst. 1 zní:

„(1) Počet soudců vojenských soudů, vojenských kolegií vrchních soudů a vojenského kolegia Nejvyššího soudu určuje ministr obrany.“.

45. V § 36 se vypouští odstavce 2; dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

46. § 37 odst. 3 zní:

„(3) Slib skládají

- a) soudci vojenských soudů, vojenských kolegií vrchních soudů a vojenského kolegia Nejvyššího soudu do rukou ministra obrany,
- b) soudci ostatních soudů do rukou ministra spravedlnosti,
- c) přisedící okresních, krajských a vojenských soudů do rukou předsedy toho soudu, k němuž byli zvoleni.“.

47. V § 38 se vypouštějí odstavce 1, 2 a 4. Dosavadní odstavce 3 a 5 se označují jako odstavce 1 a 2.

48. § 38 odst. 1 zní:

„(1) Soudce jmenuje prezident republiky.“.

49. V § 38 odst. 2 se slova „zákony národních rad“ nahrazují slovy „zvláštní zákon“.

50. V § 39 se vypouští odstavce 1; dosavadní odstavce 2 až 6 se označují jako odstavce 1 až 5.

51. § 39 odst. 1 zní:

„(1) Předsedu a místopředsedu Nejvyššího soudu jmenuje ze soudců prezident republiky.“.

52. V § 39 odst. 2 první větě se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ a slova „nejvyšších soudů republik“ se nahrazují slovy „vrchních soudů“. Věta druhá se vypouští.

53. V § 39 odst. 3 se slova „Předsedy a místopředsedy krajských soudů“ nahrazují slovy „Předsedy a místopředsedy vrchních a krajských soudů“; slova „příslušné republiky“ se nahrazují slovy „České republiky“.

54. V § 39 odst. 5 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

55. V § 40 odst. 1 se vypouštějí slova „soudů republik“ a slova „příslušné republiky“.

56. V § 40 odst. 5 se slova „nejvyššímu soudu republiky“ nahrazují slovy „Nejvyššímu soudu a k vrchnímu soudu“ a slova „předsedy nejvyššího soudu republiky“ se nahrazují slovy „předsedy Nejvyššího soudu a předsedy vrchního soudu“.

57. V § 40 odst. 6 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

58. § 41 odst. 2 písm. a) zní:

„a) k využití zkušeností k ústřednímu orgánu, který vykonává správu soudů, k Úřadu vlády České republiky, ke kanceláři zákonodárního sboru České republiky, nebo Ústavnímu soudu České republiky,“.

59. V § 41 odst. 2 se doplňuje nové písmeno c), které zní:

„c) soudce vrchního soudu k výkonu soudcovské činnosti k jinému vrchnímu soudu.“.

60. § 42 odst. 1 písm. a) zní:

„a) ministr spravedlnosti, s výjimkou případů uvedených v písmenu c), jde-li o dočasné přidělení soudců k ministerstvu spravedlnosti, k Nejvyššímu soudu, vrchnímu soudu, k Úřadu vlády České republiky, ke kanceláři zákonodárního sboru České republiky nebo k Ústavnímu soudu České republiky,“.

61. V § 42 odst. 1 písm. b) se vypouštějí slova „příslušné republiky“; za slovo „krajskému“ se doplňují slova „anebo jinému vrchnímu“.

62. V § 42 odst. 1 písm. c) se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“; za slova „vojenských soudů,“ se doplňují slova „vojenského kolegia vrchních soudů a vojenského kolegia Nejvyššího soudu,“.

63. V § 42 odst. 1 se vypouštějí písmena d) a e).

64. V § 42 odst. 2 se vypouštějí slova „a e)“.

65. V § 43 odst. 1 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

66. § 43 odst. 2 zní:

„(2) Způsob doplňování soudců vojenských soudů, vojenských kolegií vrchních soudů a vojenského kolegia Nejvyššího soudu za branné pohotovosti státu upraví ministerstvo obrany v dohodě s ministerstvem vnitra České republiky a ministerstvem spravedlnosti.“.

67. § 44 odst. 2 zní:

„(2) Návrh na odvolání z funkce vojenských soudců podává ministr obrany. Návrh na odvolání z funkce soudců ostatních soudů podává ministr spravedlnosti.“.

68. § 46 odst. 3 zní:

„(3) O zproštění funkce soudce rozhoduje ministr spravedlnosti, jde-li o vojenského soudce, ministr obra-

ny; o zproštění funkce přisedícího rozhoduje orgán, který přisedícího do funkce zvolil (§ 38).“.

69. § 48 zní:

„§ 48

Pozbude-li soudce nebo přisedící státní občanství České republiky, má to za následek ztrátu funkce.“.

70. § 49 odst. 2 písm. a) zní:

„a) ministr spravedlnosti s výjimkou případů uvedených v písmenu c); jde-li o soudce Nejvyššího soudu a vrchního soudu, činí tak po dohodě s předsedou příslušného soudu,“.

71. V § 49 odst. 2 se vypouští písmeno b).

72. § 49 odst. 2 písm. c) zní:

„c) ministr obrany u vojenských soudců; jde-li o soudce vojenských kolegií vrchních soudů nebo vojenského kolegia Nejvyššího soudu, činí tak po dohodě s předsedou příslušného soudu,“.

73. V § 49 odst. 2 se vypouští písmeno d).

74. V § 50 odst. 2 větě první se slova „kolegia nejvyššího soudu“ nahrazují slovy „kolegia Nejvyššího soudu a vrchního soudu“. Věta druhá se vypouští. Ve větě třetí se vypouštějí slova „a 2“.

75. V § 51 odst. 3 se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „a vojenských kolegií vrchních soudů“.

76. V § 52 odst. 2 se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „a vojenských kolegií vrchních soudů“.

77. § 52 odst. 3 zní:

„(3) Funkce soudce a přisedícího je neslučitelná s funkcí prezidenta republiky, člena Parlamentu České republiky a s jakoukoli funkcí ve veřejné správě.“.

78. § 52 odst. 5 zní:

„(5) Platové poměry soudců upraví zvláštní zákon.“.

79. V § 53 odst. 1 a 2 se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „a vojenských kolegií vrchních soudů“.

80. V § 53 se doplňují odstavce 3 a 4, které zní:

„(3) Ustanovení odstavce 2 se neužije, je-li soudce propuštěn z vojenské činné služby na vlastní žádost.

(4) Pokud soudce, který byl propuštěn z vojenské činné služby podle odstavce 3, souhlasí s přidělením k určitému soudu téhož stupně, považuje se tento souhlas za souhlas s přidělením k určitému soudu podle § 34 odst. 1. Jinak jeho funkce podle § 38 zaniká.“.

81. V § 54 odst. 3 se slova „předsedu nejvyššího soudu republiky, předseda vlády, a jde-li o předsedu Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky, prezident České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „předsedu Nejvyššího soudu, předseda vlády České republiky“.

82. § 58 zní:

„§ 58

Zvláštní zákon upraví působnost profesních zájmových organizací soudců v otázkách upravených tímto zákonem.“.

83. V § 60 odst. 2 se vypouštějí slova „příslušné republiky“.

84. V § 60 odst. 3 se slovo „ministerstva“ nahrazuje slovem „ministerstvo“.

85. V § 60 odst. 4 se vypouštějí slova „příslušné republiky“ a slovo „federální“.

86. V § 62 se vypouštějí slova „příslušné republiky“ a slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

87. V § 62 odst. 2 se vypouštějí slova „příslušné republiky“ a slovo „federální“.

88. § 62 odst. 6 zní:

„(6) Platové poměry justičních čekatelů upraví zvláštní zákon.“.

89. V § 72 se vypouštějí slova „příslušné republiky“ a slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

Čl. II

1. Dnem účinnosti tohoto zákona zahájí svou činnost vrchní soud v Praze.

2. Vrchní soud v Olomouci zahájí svou činnost dnem, který stanoví zvláštní zákon; do té doby vykonává jeho působnost vrchní soud v Praze.

3. Soudci přidělení k výkonu funkce k Nejvyššímu soudu se stávají dnem účinnosti tohoto zákona soudci přidělenými k výkonu funkce k vrchnímu soudu v Praze ve funkcích odpovídajících jejich dosavadním funkcím podle § 39.

4. Pracovníci Nejvyššího soudu, kteří byli ke dni účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru k Nejvyššímu soudu, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona stávají pracovníky vrchního soudu v Praze ve funkcích odpovídajících jejich dosavadnímu funkčnímu zařazení.

5. Ustanovení tohoto zákona, pokud se vztahují na činnost vojenských soudů a postavení vojenských soudců a přisedících vojenských soudů, pozbývají účinnosti dnem 31. prosince 1993. Pokud k tomuto dni vojenský soudce souhlasí s přidělením k určitému soudu téhož stupně, považuje se tento souhlas za souhlas s přidělením k určitému soudu podle § 34 odst. 1. Jinak jeho funkce podle § 38 zaniká.

6. Do doby jmenování předsedy nebo místopředsedy Nejvyššího soudu pověří ministr spravedlnosti výkonem funkce předsedy tohoto soudu některého ze soudců tohoto soudu.

7. Věci projednávané Nejvyšším soudem České a Slovenské Federativní Republiky, v nichž nebude roz-

hodnuto do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jde-li o uznání cizího rozhodnutí, převezme Nejvyšší soud, má-li na území České republiky bydliště nebo pobyt osoba, jíž se rozhodnutí týká, popřípadě převezme další tyto věci určené uvážením Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky s přihlédnutím k právnímu zájmu osoby, jíž se rozhodnutí týká.

Čl. III

Tento zákon s výjimkou ustanovení bodu 69 nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Bod 69 nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1994.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

18

ZÁKON

České národní rady

ze dne 21. prosince 1992,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 357/1992 Sb.,
o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

2. § 4 zní:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, se mění a doplňuje takto:

1. § 3 odst. 1, 2 a 3 zní:

„(1) Předmětem daně dědické je nabytí majetku děděním. Majetkem pro účely daně dědické jsou

- a) věci nemovité, byty a nebytové prostory (dále jen „nemovitosti“),
- b) věci movité, cenné papíry, peněžní prostředky v české a cizí měně, pohledávky, majetková práva a jiné majetkové hodnoty (dále jen „movitý majetek“).

(2) Z nemovitostí, které se nacházejí na území České republiky (dále jen „tuzemsko“), se vybere daň bez ohledu na státní občanství nebo bydliště zůstavitele; z nemovitostí, které se nacházejí v cizině, se daň nevybírá.

(3) Jestliže zůstavitel v době své smrti

- a) byl občanem České republiky a měl trvalý pobyt^{1a)} v tuzemsku, vybírá se daň z celého jeho movitého majetku bez ohledu na to, zda se tento majetek nachází v tuzemsku nebo v cizině,
- b) byl občanem České republiky a neměl trvalý pobyt v tuzemsku, vybírá se daň z jeho movitého majetku, který se nachází v tuzemsku,
- c) nebyl občanem České republiky, vybírá se daň z jeho movitého majetku, který se nachází v tuzemsku.“

„§ 4

(1) Základem daně dědické je cena majetku nabytého jednotlivým dědicem snižena o

- a) prokázané dluhy zůstavitele, které na dědice přešly zůstavitelovou smrtí,
- b) cenu majetku osvobozeného, podle tohoto zákona od daně dědické,
- c) přiměřené náklady spojené s pohřbem zůstavitele,
- d) odměnu a hotové výdaje notáře pověřeného soudem k úkonům v řízení o dědictví a cenu jiných povinností uložených v řízení o dědictví,
- e) dědickou dávku prokazatelně zaplacenou jinému státu z nabytí majetku děděním v cizině, je-li tento majetek též předmětem daně dědické v tuzemsku.

(2) Dluhy podle odstavce 1 písm. a), náklady podle odstavce 1 písm. c) a odměna a hotové výdaje podle odstavce 1 písm. d), připadající na jednotlivého dědice, se odečtou ve výši odpovídající poměru majetku, který není od daně osvobozen, a majetku, který je od daně osvobozen. Poměr se vypočte na celé Kčs bez zaokrouhlení.

(3) Cenou podle odstavce 1 u movitého majetku je cena obvyklá v době smrti zůstavitele a u nemovitostí cena zjištěná podle zvláštního předpisu,¹⁾ platná v den smrti zůstavitele. U pohledávek, cenných papírů a hotovostí v cizích měnách se přepočítá na Kčs provede podle kursu platného pro nákup valut nebo deviz v den smrti zůstavitele.“

3. § 6 odst. 1, 2 a 3 zní:

„(1) Předmětem daně darovací je nabytí majetku na základě právního úkonu, a to jinak než smrtí zůsta-

^{1a)} Zákon č. 135/1982 Sb., o hlášení a evidenci pobytu občanů.

vitele, pokud k němu dochází zcela nebo zčásti bezúplatně. Majetkem pro účely daně darovací jsou

- a) nemovitosti a movitý majetek (§ 3 odst. 1),
- b) jiný majetkový prospěch.

(2) Daň se vybírá i z nabytí movitého majetku, který je

- a) darován z ciziny nabyvateli do tuzemska nebo z tuzemska nabyvateli v cizině anebo,
- b) pořízen v cizině z prostředků darovaných nabyvateli v cizině a dovezen nabyvatelem do tuzemska, nejde-li o movitý majetek, který je podle tohoto zákona od daně darovací osvobozen.

(3) Plnění na základě povinnosti stanovené právním předpisem a důchod vyplácený na základě smlouvy o důchodu²⁾ nejsou předmětem daně.“

4. § 7 odst. 1 a 2 zní:

„(1) Základem daně darovací je cena majetku, který je předmětem této daně, snížená o

- a) prokázané dluhy a cenu jiných povinností, které se váží k předmětu daně,
- b) cenu majetku osvobozeného podle tohoto zákona od daně darovací,
- c) úplatu v případě, kdy majetek je nabýván jen zčásti bezúplatně.

Ustanovení § 4 odst. 1 o odečtení poměrné části dluhů připadající na majetek, který není od daně osvobozen, platí obdobně.

(2) Cenou podle odstavce 1 u movitého majetku a jiného majetkového prospěchu je cena obvyklá v místě a v době nabytí majetku nebo poskytnutí daru do ciziny a u nemovitostí cena zjištěná podle zvláštního předpisu,¹⁾ platná v den nabytí nemovitosti. U pohledávek, cenných papírů a hotovostí v cizích měnách se přepočítá na Kčs provede podle kursu platného pro nákup valut nebo deviz v den nabytí majetku.“

5. V § 7 odst. 3 se na konci tečka nahrazuje středníkem a připojuje se tato věta: „Pokud byla daň darovací již vyměřena z předchozího nabytí majetku, započítá se na daň vyměřenou při opakovaném nabytí majetku.“

6. § 8 odst. 1 zní:

„(1) Poplatníkem daně z převodu nemovitosti je

- a) převodce (prodávající); nabyvatel je v tomto případě ručitelem,
- b) nabyvatel (kupující), jde-li o nabytí nemovitosti na základě výkonu rozhodnutí, při konkursu nebo vyrovnání či vydržením,
- c) nabyvatel věcného břemene,
- d) převodce i nabyvatel, jde-li o výměnu nemovitostí; převodce a nabyvatel jsou v tomto případě povinni platit daň společně a nerozdílně.“

7. V § 8 se ustanovení odstavce 2 vypouští. Dosa-
vadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

8. § 9 odst. 1 zní:

„(1) Předmětem daně z převodu nemovitostí je

- a) převod nebo přechod vlastnictví k nemovitostem, pokud k němu dochází zcela nebo zčásti úplatně;

to zahrnuje rovněž úplatný převod nebo přechod vlastnictví, k němuž dochází na základě výkonu rozhodnutí, při konkursu nebo vyrovnání, při zrušení a vypořádání spoluvlastnictví nebo na základě vydržení,

- b) bezúplatné zřízení věcného břemene při nabytí nemovitosti darováním.“

9. V § 9 se ustanovení odstavce 2 vypouští. Dosa-
vadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

10. § 10 včetně nadpisu zní:

„§ 10

Základ daně

Základem daně z převodu nemovitostí je

- a) cena nemovitosti zjištěná podle zvláštního předpisu,¹⁾ platná v den nabytí nemovitosti, popřípadě část ceny zjištěné, připadající na zčásti úplatný převod,
- b) cena (§ 16) bezúplatně zřízeného věcného břemene.“

11. § 11 odst. 1 zní:

„(1) Pro účely výpočtu daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí jsou osoby zařazeny do tří skupin vyjadřujících vztah poplatníka k zůstaviteli, dárci (obdarovanému) nebo nabyvateli (převodci). Příbuzenským vztahům vzniklým narozením jsou na roveň postaveny vztahy založené osvojením.“

12. V § 17 odst. 1 se vypouští slovo „vždy“.

13. § 18 včetně nadpisu zní:

„§ 18

Splatnost daní

Daň dědickou, daň darovací a daň z převodu nemovitostí je poplatník povinen zaplatit nejpozději do 30 dnů ode dne, v němž mu bylo doručeno rozhodnutí (platební výměr) o vyměření daně.“

14. V § 19 odst. 1 písm. a) se slova „které prokazatelně neslouží nabyvateli k podnikatelské nebo jiné výdělečné činnosti, pokud“ nahrazují slovy „pokud tyto věci po dobu jednoho roku před nabytím prokazatelně nesloužily zůstaviteli nebo dárci k podnikatelské nebo jiné výdělečné činnosti a jestliže“.

15. § 20 odst. 1 zní:

„(1) Od daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí je osvobozena Česká republika, rozpočtové organizace, příspěvkové organizace a státní fondy se sídlem na území České republiky, jakož i převody nebo přechody nemovitostí na tyto subjekty.“

16. § 20 odst. 6 zní:

„(6) Od daně darovací a daně z převodu nemovitostí jsou osvobozeny

- a) převody majetku z Fondu národního majetku České republiky a z Pozemkového fondu České

republiky na nabyvatele, pokud souvisejí s realizací privatizačních projektů,⁷⁾

- b) vklady vložené podle zvláštního zákona⁸⁾ do obchodních společností nebo družstev; je-li vkladem nemovitost, osvobození se neuplatní, jestliže do pěti let od složení vkladu je společníku obchodní společnosti nebo členu družstva vyplacen vypořádávací podíl, a nemovitost zůstane v majetku obchodní společnosti nebo družstva,
- c) přechody jmění obchodních společností a družstev při jejich sloučení, splynutí, rozdělení nebo přeměně podle zvláštního zákona,¹⁰⁾
- d) přechody majetku, který přechází na právnické osoby v České republice v souvislosti se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky.“

17. V § 20 se vypouští odstavce 7.

18. V § 20 se za odstavce 6 vkládá nový odstavec 7, který zní:

„(7) Od daně z převodu nemovitostí je osvobozen první úplatný převod nebo přechod vlastnictví ke stavbě, která je novostavbou, na níž bylo vydáno pravomocné kolaudační rozhodnutí, nebo je dokončenou novostavbou nebo rozestavěnou novostavbou, a převodce (prodávající) je fyzickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku, nebo právnickou osobou; a stavba nebyla dosud užívána.“

Odstavec 7 se označuje jako odstavec 8.

19. § 21 odst. 1 zní:

„(1) Poplatník je povinen podat místně příslušnému správci daně přiznání k dani dědické, dani darovací nebo k dani z převodu nemovitostí, a to do 30 dnů ode dne

- a) pravomocně skončeného řízení o dědictví, jde-li o daň dědickou,
- b) v němž je smlouva s doložkou o povolení vkladu do katastru nemovitostí nebo rozhodnutí či jiná listina, kterými příslušný státní orgán potvrzuje nebo osvědčuje vlastnické vztahy k nemovitostem, doručena poplatníkovi daně darovací nebo daně z převodu nemovitostí,
- c) v němž je uzavřena smlouva o darování movitého majetku, poskytnut dar do ciziny, přijat dar z ciziny, dovezena do tuzemska věc pořízená z prostředků darovaných v cizině nebo nabyt jiný majetkový prospěch, jde-li o daň darovací.

Součástí daňového přiznání je ověřený opis smlouvy, jde-li o úplatný nebo bezúplatný převod nemovitosti.“

20. § 21 odst. 3 zní:

„(3) Soud, který provedl řízení o dědictví, zašle stejnopis rozhodnutí o nabytí dědictví, včetně stejnopisu soupisu majetku, do 30 dnů po pravomocně skončeném řízení místně příslušnému správci daně. Obdobnou povinnost mají katastrální orgány, jde-li o zápisy vlastnických a jiných věcných práv do katastru nemovitostí a jejich změny, a celní orgány, jde-li o dary movitého majetku z ciziny nebo do ciziny.“

21. § 22 včetně nadpisu zní:

„§ 22

Vyměření daní

Daň dědická, daň darovací a daň z převodu nemovitostí se vyměřují platebním výměrem. Místně příslušný správce daně zašle jím vydaný platební výměr poplatníkovi (poplatníkům).“

22. Dosavadní znění § 23 se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) Jde-li o nemovitý majetek vydaný výlučně podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, a o převod mezi osobami blízkými podle občanského zákoníku, je tento majetek, v době dvou let od účinnosti tohoto zákona, osvobozen při prvním převodu od daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí.“

23. V § 24 se za odstavce 2 připojuje nový odstavec 3, který zní:

„(3) Notářské poplatky, vyměřené do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, avšak do tohoto dne nezaplacené, vybírají a vymáhají soudy.“

24. V § 25 odst. 2 se vypouštějí slova „po projednání s federálním ministerstvem financí“.

Čl. II

Předsednictvo České národní rady se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákona České národní rady č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených tímto zákonem.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

¹⁰⁾ § 69 a 256 obchodního zákoníku.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

OPATŘENÍ

ministerstva financí České republiky

ze dne 18. prosince 1992

na úseku notářských poplatků

Ministerstvo financí České republiky v dohodě s ministerstvem spravedlnosti České republiky podle § 41 odst. 3 písm. a) zákona České národní rady č. 146/1984 Sb., o notářských poplatcích, ve znění zákona České národní rady č. 201/1990 Sb., stanoví:

§ 1

Byl-li notářský poplatek z návrhu na registraci smlouvy o převodu nemovitostí, z návrhu na registraci zástavní smlouvy a notářský poplatek z návrhu na přijetí úschovy movité věci za účelem splnění nebo zajištění dluhu uhrazen, avšak státní notářství již tyto úkony do 31. 12. 1992 neprovedlo a postoupilo tyto návrhy orgánům příslušným k jejich provedení od 1. 1. 1993, je tím poplatková povinnost vyplývající z právních předpisů platných po tomto datu vyrovnána a případný rozdíl se nevrací.

§ 2

Neuhradí-li poplatník zcela nebo zčásti notářský poplatek z návrhu na registraci smlouvy o převodu nemovitostí, z návrhu na registraci zástavní smlouvy, ná-

vrhu smlouvy o zřízení, omezení nebo zrušení věcného břemene a za vydání výpisu, opisu z pozemkové knihy, podaných u státního notářství do 31. 12. 1992, vybere katastrální úřad správní poplatek podle zákona České národní rady č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích vybíraných správními orgány České republiky.

§ 3

Finanční ředitelství mohou poplatníkům na jejich žádost k odstranění nesrovnalosti nebo tvrdosti poskytnout poplatkovou úlevu u notářských poplatků z dědictví, darování a z převodu nebo přechodu nemovitostí, vyměřených podle zákona České národní rady č. 146/1984 Sb., o notářských poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, pokud tyto žádosti byly podány po 1. 1. 1993.

§ 4

Toto opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Ministr:

Ing. **Kočárník** CSc v. r.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky

oznamuje, že v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, a § 12 odst. 1 vyhlášky č. 16/1991 Sb., o zprostředkovatelích, rozhodcích a ukládání kolektivních smluv vyššího stupně, byl u něj uložen v období od 1. listopadu 1992 do 15. prosince 1992 tento dodatek ke kolektivní smlouvě vyššího stupně:

Dodatek č. 3 ze dne 19. 11. 1992 k vyšší kolektivní smlouvě uzavřené dne 2. 4. 1992 mezi Nezávislým odborovým svazem pracovníků veřejné silniční dopravy Čech a Moravy

a
Svazem zaměstnavatelů v dopravě.

UPOZORNĚNÍ ODBĚRATELŮM

Přijetím ústavního zákona č. 545/1992 Sb. začne od 10. prosince 1992 vycházet Sbírka zákonů České republiky.

Administraci této Sbírky zákonů, jejímž vydavatelem je ministerstvo vnitra České republiky, provádí v České republice a. s. SEVT, Tržiště 9, Praha 1. Odběratelé Sbírky zákonů České a Slovenské Federativní Republiky obdrží od administrace v nejbližších dnech předtištěnou objednávku. Sbírka zákonů České republiky bude na jejich adresu zasílána bez objednávky do konce ledna 1993. Neobdrží-li administrace objednávku **do 28. 1. 1993**, budou další dodávky Sbírky zákonů České republiky zastaveny.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Na Perštýně 11, 110 00 Praha 1, telefon a fax (02) 26 32 46 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41, fax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123581 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kčs) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamacie je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v obdobytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 a ve vybraných knihkupectvích.